

از زیبایی نهضت فمینیسم

به نظر می‌رسد، اساساً ظهور پدیده‌ای به نام «فمینیسم» در جوامع غربی، نشانه‌ای از ضعف فرهنگ و تمدن دست‌ساز بشری، نارسایی فرهنگ و تمدن دست‌ساز بشری است. این نهضت ابتدا در جوامع غربی و سپس به تقلید از آن، در جوامع شرقی آثار و پیامدهای مثبت و منفی بسیاری از خود به جای گذاشته است.

متاسفانه بزرگ‌ترین دستاوردهای این نهضت اشاعه‌ی آن از جوامع غربی به دیگر جوامع و شکل‌گیری فرهنگ جهانی غربی بوده است. تأثیرپذیری زنان در جوامع جهان سوم از فرهنگ و تمدن غرب، به تدریج، جای خود را به الگوگیری و تقلید کورکورانه از فرهنگ غربی داده است.

فرایند تأثیرپذیری جامعه‌ی ایران از فرهنگ غربی و تأکید بر شعارهای فمینیستی پس از انقلاب از اهداف بلند استعمار بود، اما این امر با وقوع انقلاب اسلامی در ایران کاملاً متوقف شد. متاسفانه اینکه پس از گذشت دو دهه از انقلاب اسلامی، خودباختگان و مقلدان فرهنگ و تمدن غربی در عرصه‌های جدید، دقیقاً شعارهای

فمینیست‌های افراطی را با آب و تاب هر چه تمام تر تکرار کرده و تبعیض‌های رواداشته نسبت به زنان را مانع تحقق جامعه‌ی مدنی می‌پندازند! ^(۱) در این زمینه، ذکر نتیجه‌ی یک مطالعه در خصوص ترویج آراء و افکار فمینیستی در جامعه‌ی کشورمان جالب توجه است:

در یک مطالعه در زمینه‌ی مسائل گوناگون مربوط به زنان در روزنامه‌ها و نشریات سال هفتاد و شش، عمده‌ای مطالعه ذیل مورد بحث و بررسی قرار گرفته است:

- بزرگ‌نمایی تعارضات زنان و شوهران؛

- ادعای حاکمیت مردانلاری در جامعه‌ی ایران؛

- ادعای خشونت و ظلم علیه زنان؛

- وسیله بودن زن برای کام‌جویی‌های مردانه؛

- پست جلوه‌دادن کارهای خانه؛

- هجوم وسیع به قوانین جزایی و حکومتی در زمینه‌ی حقوق زن و خانواده؛

- غیر اسلامی جلوه دادن بسیاری از دستورات دینی و قوانین برگرفته از شریعت؛

- و سرانجام، ملازمه میان آگاهی و دانش

زنان با نفعی خانه‌داری و خروج از خانه.^(۲) به هر حال، فارغ از تأثیرات منفی که جنبش فمینیستی در جوامع شرقی و اسلامی از خود بر جای گذاشته است؛ فمینیسم، علی‌رغم همه‌ی کاستی‌هایش، مزایا و موقوفیت‌هایی را نیز برای زنان جوامع غربی در پی داشته است که از آن جمله، می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

زنان جوامع غربی که تا چند دهه پیش، از ابتدایی ترین حقوق شهروندی از جمله حق مالکیت و ارث محروم بودند، در پرتو این نهضت، جایگاه نسبی و ابتدایی خود را بازیافتند و امروزه دست کم به آنان هم چون انسان نگریسته می‌شود. از جمله موقوفیت‌های نهضت فمینیستی، کسب استقلال نسبی اقتصادی زنان و حضور آنان در عرصه‌ی فعالیت‌های اجتماعی و دوشادوش مردان، ایجاد حس اعتماد نسبت به زنان به عنوان یک قدرت اقتصادی و سیاسی و حضور در عرصه‌های علمی و فرهنگی و نیز مشارکت سیاسی آنان در کسب حق رأی از جمله پیامدهای مثبت جنبش‌های فمینیستی در جوامع غربی برای زنان بوده است.

زنی که می‌خواهد مرد شود!

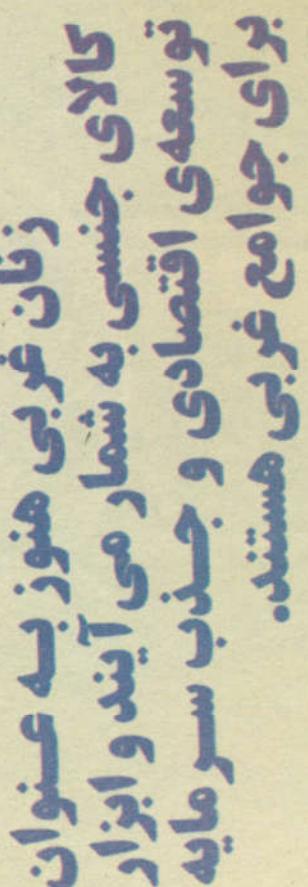
قسمت اول

نیم نگاهی به فمینیسم

این همه، جنبش فمینیستی دارای های فراوانی است و نه موجب حقوق و منزلت زنان نگردیده، بلکه ب پیامدهای ناگواری برای آنان شده در ذیل، به نمونه‌هایی از پیامدهای جنبش فمینیستی اشاره می‌گردد:

۱- همان‌گونه که گذشت، هیچ‌گونه وفاق کوک در خصوص اندیشه فمینیسم ندارد و تفاسیر و نظریات در این زمینه وسیعی دارد؛ مثلاً، ماری لویز جاسن هم را «مارازه علیه سکسیسم» می‌داند، مالی که سیمون دوبوار فمینیسم را به رسانیدن به خواسته‌های ویژه‌ی تفسیر می‌کند. بنابراین، برخلاف این بسیاری، فمینیسم فاقد نوعی اینی منجم و هر نوع اصول و های ثابت است. (۲) زنان جوامع شرقی نیز و تقليدگونه از آنان این مبارزات را کردند.

۲- مستافانه امروزه و در عصر گرامی (پست‌مدرنیسم)، به رغم بهبود نسبی زنان نسبت به گذشته، زنان به دیگر عصر پرده‌داری نوین را طلب و وضعیت آنان در جوامع مدنی بسیار رقتبار است. زنان غربی هنوز از کالای جنسی در تبلیغات سینمایی، یونی و مطبوعاتی به شمار می‌آیند و از عنوان ابزاری برای فروش کالاهای خودنیستند. این زنان ابزار توسعه‌ی اندی و جذب سرمایه‌های داخلی و جوامع غربی‌اند، نه موجودی

در جوامع غربی با شعار استقلال، و کسب قدرت زنان در قالب فمینیسم نقن نسبی آن، امروز، اساس سینان، فروریخته و ازدواج‌های غیررسمی زن‌های مکرر و فراوان بنیان فرهنگ و غربی را متزلزل ساخته است.

۳- از دیگر پیامدهای منفی نهضت فمینیسم، ایجاد تقابل و تضاد شدید میان مرد و زن است. توجه نکردن به فلسفه‌ی آفرینش زنان و تفاوت‌های فیزیولوژیکی و زیستی آنان، که در واقع، موجب کمال آن‌ها و نوعی حکمت است، موجب گردیده فمینیست‌ها تصویری خشن، سلطه‌گر و خشونت طلب از مرد ارائه دهنده در صدد مبارزه با آن برآیند. این خود زمینه‌ی بروز ناهنجاری و نزاع‌های خانوادگی و نیز تزلزل بنیان خانواده و قوع طلاق‌های فراوان وجود زنان و مردان مجرد را موجب شده است.

۴- تزلزل بنیان خانواده و پیدا شدن فرزندان پرخاشگر و بی‌عاطفه، از دیگر پیامدهای منفی این نهضت است؛ فرزندانی که هرگز دامان گرم و پر محبت مادران را احساس ننموده‌اند. والدین آن‌ها نیز با ازدواج در سنین بالا، مسؤولیت گریزی در انجام وظایف مربوط به خانه از سوی زنان و نیز از دیگر طلاق، کاهش میزان ازدواج، رها کردن فرزندان در سنین طفولیت و سیر دن

نهضت با شعار «آزادی زن» پا به گذاشت، ولی با تحقیق نسبی آن، و در عرصه‌ی رسانه‌های جمعی و سینما، تلویزیون و مطبوعات پشده است که روابط درونی «دهابه نوعی به اشاعه‌ی فرهنگ بینند و ولنگاری کشیده شود و فحشا و جنماعی را پدید آورد و تأثیرات بسیاری بر نظام خانواده از خود بر جای مارده، در واقع، آزادی زنان در این مدل، موجب اشاعه‌ی سکسیسم شده و هر چند از جمله شعارهای مهم

۹- زنان پس از تحقق شعار استقلال اقتصادی، روانه‌ی بازار کار شدند. آنان به دلیل وضعیت خاص خود، فقدان توانایی لازم برای شرایط دشوار کاری، آسیب‌پذیری بودن، محدودیت جسمی و ناتوانی در انجام کارهای سخت، آسیب‌های جبران‌ناپذیری را متحمل شده‌اند که علاوه بر کاهش متوسط عمر آن‌ها، امروزه نه تنها اشتغال آنان مشکلی را حل نکرده، بلکه به دلیل تحمل هزینه‌های جانی بر آن‌ها از جمله خروج زنان از منزل و نیاز به استخدام کسان دیگری در حضانت فرزندان خردسال و انجام کارهای مربوط به خانه، مشکلات اقتصادی‌شان دو چندان شده است.

۱۰- با تحقق شعار فمینیستی مبنی بر این که زنان نیز باید دوشادوش مردان روانه‌ی بازار کار شوند، به طور معمول زنان شاغل در بازار بین چهل تا پنجمه درصد که در شهر زندگی می‌کردند، مجرد بودند و جز نیروی کار خود چیزی برای اعماشه نداشتند و بسیاری به علت نداشتن کار، به فحشاء پناه

فحشا سرنوشت محروم زنان فمینیست در جوامع مدنی غربی است.

از جمله شعارهای مهم فمینیسم رهایی زنان از خانه داری، شوهرداری و کسب استقلال اقتصادی و اشتغال زنان بوده است.

برده بودند. تعداد این زنان در قرن نوزده در پاریس و لندن بین چهل تا هشتاد هزار نفر بودند. (۳)

بنابراین، هر چند به ظاهر زنان به اشتغال روی آوردن، اما عمل‌پس از اندک زمانی مجددًا با مزد کم، بسی کاری، دشواری‌های کار، و سرانجام فحشاء سرنوشت محروم زنان فمینیست در جوامع مدنی غربی بود.

۱۱- سرانجام این که امروزه تبعیض جنسی و شعار «دفاع از حقوق زنان» به حربهای سیاسی تبدیل شده است و کشورهای استعمارگر به بهانه از میدان به در کردن رقبای خود، آن‌ها را به نادیده گرفتن حقوق زنان و نقض «دموکراسی» متهم می‌کنند!

پی‌نوشت‌ها

۱- برای نمونه، ر. ک. به: مهوش قهرمانی، «جامعه‌ی مدنی و خانواده»، مجله فرهنگ توسعه، اسفند ۷۶

۲- تازه‌های اندیشه، همان، ص ۸۱